

בש"פ 140/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 140/20

בש"פ 142/20

בש"פ 177/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים בש"פ 140/20:

1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

המשיבים בש"פ 142/20:

- 1 פלוני
- 2 פלוני
3. פלוני
4. פלוני
5. פלוני
6. פלוני

המשיבים בש"פ 177/20:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
עו"ד אפרת גולשטיין-רוזן; עו"ד שירי רום; עו"ד יוני חדד

בשם המבקשת:

בשם המשיב 1 בבש"פ 140/20: עו"ד קובי סודרי

בשם המשיב 2 בבש"פ 140/20: עו"ד לירן זילברמן

עמוד 1

בשם המשיב 3 בבש"פ 140/20: עו"ד נדב גרינוולד

בשם המשיב 4 בבש"פ 140/20: עו"ד אריה שכנאי

בשם המשיב 1 בבש"פ 142/20: עו"ד ליאור כספי; עו"ד איילת מרגלית

בשם המשיב 2 בבש"פ 142/20: עו"ד שאדי נטור

בשם המשיב 3 בבש"פ 142/20: עו"ד טלי גרידיש; עו"ד גאל נבון

בשם המשיב 4 בבש"פ 142/20: עו"ד גיל גבאי

בשם המשיב 5 בבש"פ 142/20: עו"ד טל ליטן

בשם המשיב 6 בבש"פ 142/20: עו"ד אפרים דמרי

בשם המשיב בבש"פ 177/20: עו"ד עמית שלף; עו"ד שרון רבינוביץ'

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדרהדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) - וזאת, החל מיום 17.1.2020 ב-90 ימים אועד למתן פסק דין בגדרי תפ"ח 19-04-42209 ותפ"ח 19-04-42587, בהתאמה ביחס לכל אחד מהמשיבים, על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (להלן: התיקים העיקריים).

2. עניינם של התיקים העיקריים הוא פרשה ידועה וחמורה שזכתה לשם "טלגראס" (להלן: פרשת הטלגראס). במרכזה עומדת רשת מאורגנת שחבריה עסקו בסחר אסור בסמים מסוכנים מסוגים שונים באמצעות פלטפורמה דיגיטלית ותוך שימוש באינטרנט. חברי הרשת הקימו ארגון, שהלך והתעצם, אשר פיתח וניהל תשתית טכנולוגית לביצוע סחר בסמים בהיקפים עצומים, לצד ביקורת איכות, פיתוח, תמיכה טכנית, גביית כספים, וכיוצא באלה. הארגון פעל להתאם למבנה היררכי ונהלים אשר נקבעו על ידי הדרגה בכיר ונאכפו על המשתמשים בשירותיו. במסגרת זו, כל אדם שהיה מעוניין למכור סמים באמצעות הפלטפורמה של "טלגראס" נדרש לעבור תהליך שלזיהוי ואימות אשר נועד, בין היתר, לשלול את האפשרות שהאשורטסמוי. רוכשי הסמים דרך "טלגראס" כללו קטינים. לפי האמור בכתבי האישום שהוגשו בתיקים העיקריים, פעילות הארגון בתחום של סחר בסמים, אשר כלל סמים פסיכודליים לצדו של קנביס, הניבה הכנסה עצומה, המוערכת בעשרות מיליוני שקלים, אשר חולקה בין חברי הארגון בהתאם לפועלם ולמעמדם היררכי. האשמות אלה מאומתות בראיות לכאורה בעניינו של כל משיב ומשיב, בהתאם לחלקו בפעילות הארגון. ברי הוא, כי בנסיבות אלה קמה נגד כל אחד מהמשיבים חזקת המסוכנות הקבועה בסעיפים

21(א)(1)(ג)(3) ו-22ב(ב) לחוק המעצרים. כל אחד מהמשיבים, ללא יוצא מן הכלל, נתון אפוא להשלכותיה של חזקה זו בכל הקשור לאפשרות לשחררו בערבות ולקבוע עבורו חלופת מעצר.

3. התיקים העיקריים אינם קרובים (בלשון המעטה) לשלב ההוכחות. באי-כוח המשיבים טרם קיבלו לידיהם את כל חומר הראיות - כזה שהמדינה תבקש לעשות בו שימוש, וכזה שעשוי להועיל להגנה. חלק לא מבוטל מחומר זה הוא חומר דיגיטלי שטרם פוענח, ואין תחזית ברורה לגבי מועד הסיום של הפיענוח. במהלך הדיון שהתקיים לפני, התברר כי חומר זה גם טרם נאסף במלואו כאשר הוא מגיע טיפין-טיפין מחוץ לארץ. ברי הוא גם, כי תהליך ההוכחות בתיקים העיקריים יהא מורכב וממושך.

4. בנסיבות אלו, סבורני כי בשלב הנוכחי המדינה זכאית לקבל את מבוקשה כדי לקדם את ההליכים ולקבל תמונה ברורה לגבי המשכם. יחד עם כך, לנוכח החובה למזער את הפגיעה בחירות המשיבים, בעודם זכאים לחזקת החפות (ראו סעיפים 1(ב), 21(ב)(1) ו-61(א) לחוק המעצרים), בהתקרב המועד להארכת מעצרו השנייה בגדרו של סעיף 62 לחוק המעצרים, תהא המדינה חייבת לעשות דיפרנציאציה ברורה בין אלו שמעצרו מאחורי סורג ובריה הוא תנאי-שאיין-בלתו להתמודדות עם מסוכנותם כמי שעלולים לעבור עבירות נוספות, לשבש הליכים או להימלט מאימת הדין, לבין אלו שניתן לשחררם לחלופת מעצר כזאת או אחרת, לרבות מעצר תחת פיקוח אלקטרוני, כשכל חלופה כאמור מגובה בתנאים מגבילים קשיחים ובביטחונות כספיים משמעותיים.

5. במסגרת זו, תידרש המדינה להבחין בין:

א. משיבים המואשמים במעשי עבירה חמורים יותר ואלו שמואשמים בעבירות פחות חמורות.

ב. משיבים שלפי הנטען תפקידם בארגון היה בכיר יותר ואלו שמילאו תפקידים יותר זוטרים.

ג. משיבים שלחובתם יש הרשעות קודמות בעבירות המזוהות עם מסוכנות לענייניו של חוק המעצרים, ואלו שאין להם עבר פלילי או שעברם איננו מכביד.

ד. משיבים שיש לגביהם תסקיר מעצר שתומך בשחרורם לחלופת מעצר, ואלו שאין לגביהם תסקיר כזה.

ה. משיבים שמצבם דומה לזה של נאשמים אחרים בפרשת הטלגראס אשר שוחררו ממעצרו מאחורי סורג ובריה, עם או בלי תנאים מגבילים, ומשיבים שלכאורה ביצעו עבירות חמורות יותר מאלו שמיוחסות לנאשמים ששוחררו.

6. בקשת המדינה להארכת מעצרו השנייה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, אם וכאשר תוגש, תתייחס, לצד יתר הפרטים הרלבנטיים, לכל ההבחנות הללו ולהשלכותיהן על המשך מעצרו של כל משיב ומשיב.

7. באשר לנסיבותיו האישיות של כל משיב ומשיב - אלו צריכות להידון, בראש ובראשונה, במסגרתו של עיון חוזר, ככל שתהא לכך הצדקה, ולא בגדרי ההליך הנוכחי. לנסיבות אלו לא ניתן להתייחס בלא תשתית עובדתית, שאותה יש להניח בבית משפט קמא ולא כאן.

8. בתום הדיון שהתקיים לפניי, הבהרתי לבעלי הדין כי להערכתי, מן הדין להיענות לבקשתה הנוכחית של המדינה בכפוף לכל האמור לעיל, ובשים לב לכך ש"מורכבותו של התיק אוריוביושלנאשמים, עדים ואישומים", לצד חומרת העבירות המיוחסות למשיבים והמסוכנות הנשקפת מהם, מהווים הצדקה להמשך מעצרו בשלב זה (כאמור בסעיף 62(ב) לחוק המעצרים). חלק מהמשיבים הסכימו עם הערכתי זו וחלקם טענו כי מן הדין לשחררם לחלופת מעצר כבר עכשיו.

9. לאחר ששקלתי את טענותיהם של בעלי הדין, אלו שבכתובים ואלו שהועלו בעל-פה, לרבות ההודעה המשלימה שהוגשה לעיוני על ידי בא-כוחו של המשיב 1 בבש"פ 140/20 ותגובת המדינה להודעה זו, הגעתי למסקנה כי מן הדין להיענות לבקשת המדינה ולהורות על המשך מעצרו של המשיבים כמבוקש על ידיה, בכפוף לאמור בפסקאות 4-6 לעיל.

10. אשר על כן, הנני מורה כי מעצרו של המשיבים יוארך כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, ד' בשבט התש"ף (30.1.2020).

ש ו פ ט